

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

In Genesis Enarratio

Chyträus, David

Vitebergæ

VD16 C 2625

VI. De Lucta Fidei in tentationibus & æurnis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36126

te. Sic Iacob petit defensionem aduersus fratrem Esau.

QUARTO. Finis precipuus inuocanti propositus esse debet, ut Deus gloria afficiatur & celebretur. Hunc finem Iacob spectat dicens, Erue me de manu fratris, ne interficiantur matres et filij, Tu locutus es te benefacturum mihi, etc. Id est, Defende et libera me ex hoc periculo, ne pereat Ecclesia recte te inuocans et celebrans, & ne tua gloria deformetur. Tue enim ueritatis interest, promissiones de defensione mihi traditas constanter seruare. Hanc precationem sequitur liberatio ex periculo et defensio iuxta promissionem. Prope est Dominus omnibus inuocantibus eum, inuocantibus eum in ueritate.

VI.

DE LVCTA FIDEI IN
tentationibus & ærumnis.

Lucta Iacob cum filio Dei, pulcherrima imago est Fidei omnium Sanctorum luctantis cum ira Dei, peccato, propria indignitate, maledictione legis, & uincens cogitatione et fiducia promissionis de Christo omnes tentationes, quibus oppugnatur. Sicut mulier Cananea Matth. 15. Filium Dei oppugnantem eam obiectionibus de indignitate & particularitate firma fide uincit.

Solet autem quæri qualis fuerit Lucta Iacob cum filio Dei. Sed historia docet, Iacob primum u-

c s ribus

ribus corporis contra Antagonistam ignotum, à quo hostili more inuadebatur, usum esse. Præcipua tamen fidei lucta fuit firmiter amplectens promissionem de Semine, & de defensione, in Bethel factam, & certo statuens Deum iuxta promissionem in tanto periculo adfuturum & seruaturum esse, Atq; hac fide nunc filium Dei, qui adsumpta specie hostili, familiariter cum eo ludens, & fidem ipsius exercens & confirmans, post luctam ostendit uultum paternum et amplissima benedictione Iacobum cumulat.

Lutherus in III. Tomo enarrat: pag. 171. promissum Theologicum ex historia luctæ Iacob sumendum esse dicit, cuius hæc sententia sit.

Cum pius retinens scintillam fidei in eas angustias peruenit, ut cogitet se à Deo desertum & abiectum esse, tunc certo statuat se esse in complexu brachiorum & gremio Dei. Sicut Iacob in lucta cogitat se perditum iri, Sed cernit se herere in complexu filij Dei. Et eodem loco inquit, Deum sepe personatum apparere et paternum uultum tegere, sed fidem detrahere Deo laruam, & faciem paternam detectam agnoscere.

VII.

DE CONSOLATIONE

& leto exitu, qui sequitur ærumnas piorum.